

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213200739
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8213200739.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému P. E.S., J.. XX.XX.XXXX, G. W.. E. XX, O. X., XXX XX G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. M. S., advokátom, so sídlom J.. N. X, XXX XX N., o zaplatenie 699,40 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 387,40 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 22.7.2011 do zaplatenia do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 4,48 eur do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

O trovách vedľajšieho účastníka bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou, ktorú podal na tunajšom súde domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 699,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne z dlžnej sumy od 22.7.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že žalobca uzavrel so žalovaným 2 zmluvy o pripojení, a to zmluvu číslo M. a zmluvu č. M. XXXXXXXX, neoddeliteľnou súčasťou ktorých boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetných zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2 SIM karty, ktoré umožňovali žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom a SIM kartám boli priradené účastníčke telefónne čísla XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX. Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od mesiaca marca 2011 do mesiaca júna 2011, čím porušil zmluvné povinnosti. Žalobca preto zaslal žalovanému pokus o pokonávku zo dňa 7.7.2011, ktorým oznámil žalovanému sumu jednotlivých faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Poukazoval na to, že žalobca si sumu za poistenie faktúr v podanom návrhu neuplatňuje. Tvrdil, že žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby.

Titulom zaplatenia ceny neuhradených služieb žalobca si uplatňoval zaplatenie sumy 387,40 eur s príslušenstvom.

Okrem pohľadávky na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb si žalobca v žalobe uplatňoval aj nárok na náhradu škody, celkom vo výške dvakrát po 156,- eur, teda spolu 312,- eur. Tento nárok odôvodňoval tým, že v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nárokov titulom zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody z dôvodu, že ustanovenia dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v inom súdnom konaní označené ako neprijateľné zmluvné podmienky rozsudkom Krajského súdu v Prešove, vo veci sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania tejto podmienky, žalobca sa touto žalobou domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, teda žalobcovi. Podľa jeho tvrdenia vznikla žalobcovi škoda za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia Samsung Monte S5620 White and Red vo výške 156,- eur a Samsung Monte S5620 taktiež vo výške 156,- eur s tým, že uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, a to podľa žalobcu predstavuje škodu, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti trhovej tak, že podpísaním dodatkov sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj záväzok, zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (doba viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Ďalej poukazoval na to, že dohodnuté zmluvné pokuty mali ako občianskoprávny inštitút plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmlúv, ktorá žalobcovi, prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti, poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť, zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky nesplnil. Žalobca tvrdil, že zmluvné pokuty neboli dojednané žalobcom s úmyslom privodiť žalovanému nepríjemné podmienky za trvania zmluvného vzťahu, ani pre prípad, kedy dôjde k porušeniu povinnosti žalovaného si zabezpečiť nepríjemný majetkový prospech, ale mali byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovaným. Odvolával sa na obsah Dodatkov na čl. 1, bod 1.3 dodatkov, v zmysle ktorých si žalovaný mal byť vedomý, že mobilný telefón je predávaný za cenu, výška ktorej sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že žalovaný sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda, a to minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny telefónu/telekomunikačného zariadenia. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných za škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty.

Dňa 12.3.2013 bolo súdu doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného, a to Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, že vstupuje ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom, č. k. 5Ro/20/2013-45 zo dňa 25.10.2013. Proti platobnému rozkazu podal vedľajší účastník včas odpor s odôvodnením vo veci samej. V priebehu ďalšieho konania vstúpilo do konania ešte ďalšie združenie, a to Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ. Išlo o podmienený vstup pre prípad, že ešte iný vedľajší účastník nevstúpil pred oznámením tohto vstupu do konania a pretože v konaní na strane žalovaného už vystupoval iný vedľajší účastník, súd so Združením na podporu práv spotrebiteľov ako s vedľajším účastníkom na strane žalovaného nekonal.

Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk a preto bol tento platobný rozkaz uznesením, č. k. 5Ro/20/2013-70 zo dňa 26.1.2013 zrušený pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému do vlastných rúk.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Predmet konania nedosahuje sumu 1.000,- eur a preto súd konal vo veci ako o drobnom spore. Termín verejného vyhlásenia tohto rozsudku bol oznámený na úradnej tabuli súdu dňa 23.4.2015. Ešte pred nariadením verejného vyhlásenia rozsudku bola doručovaná žaloba spolu s kópiami príloh žaloby žalovanému a bola mu doručená do vlastných rúk dňa 2.11.2014. Žalovaný sa k žalobe, ani k listinným dôkazom nevyjadril. Tvrdenia žalobcu ničím nespochyboval.

K zrušeniu platobného rozkazu došlo z dôvodu, že nebolo možné doručiť do vlastných rúk žalovanému, teda nie na základe podaného odporu vedľajším účastníkom, avšak je potrebné považovať odpor za vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe .

Vedľajší účastník, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS navrhoval vyhovieť žalobe v časti o zaplatenie 387,40 eur so zákonným úrokom z omeškania do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti navrhoval žalobu zamietnuť. Žiadnemu z účastníkov nepriznať náhradu trov konania a žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré zároveň vyčíslil (viď čl. 50 spisu). Žalobou uplatňované nároky považoval za dva samostatné nároky. Nenamietal samostatne uplatnený nárok na zaplatenie sumy 387,40 eur za poskytnuté elektronické komunikačné služby s príslušenstvom, ale oznamoval, že do konania vstupuje iba ohľadom nároku žalobcu na náhradu škody. V tejto časti navrhoval žalobu zamietnuť. Poukazoval na to, že žalobca sa sám dopustil protiprávneho konania tým, že konal v rozpore s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Aj keď podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. za viazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky aj samostatne, avšak podľa názoru vedľajšieho účastníka žalobca iba vytvára zdanie, že predáva mobilné telefóny samostatne, aby obišiel základ viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou

podstatou nekalú obchodnú praktiku. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, pretože takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť ako prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Poskytnutie zľavneného mobilného telefónu predstavuje súčasť obchodnej stratégie a politiky žalobcu. Na podporu svojej argumentácie poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.8.2012, sp. zn. 16Co/105/2012, Okresného súdu Bratislava III z 29.1.2013, sp. zn. 14C/44/2012-170. Podľa vedľajšieho účastníka tvrdenie žalobcu, že škodu predstavuje poskytnutá zľava za mobilný telefón nemôže obstáť ani z hľadiska príčinných súvislostí ako predpoklad zodpovednosti za škodu, nakoľko zľavu poskytol žalobca dobrovoľne, ešte pred konaním žalovaného. Nenamietajú, že konaním žalovaného škoda mohla vzniknúť, ale, že škoda nemôže predstavovať rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilného telefónu, tak, ako to v predmetnom konaní uplatňuje žalobca.

Súd v tejto právnej veci sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom listinných dôkazov pripojených žalobcom k žalobe, a to s obsahom zmlúv o pripojení č. M. XXXXXXXX zo dňa 29.3.2011 a obsahom Dodatku k tejto zmluve zo dňa 29.3.2011, s obsahom prílohy č. 1 Dodatku k zmluve - Bonusy ponuky „Akvizičná ponuka“ zo dňa 16.3.2011, s obsahom zmluvy o pripojení č. XXXXXXXX zo dňa 28.3.2011 a s obsahom Dodatku uzatvorené k zmluve o pripojení zo dňa 28.3.2011 a prílohy č. 1 - Bonusy ponuky „Akvizičná ponuka“ zo dňa 16.3.2011, s obsahom pokusu o pokonávku zo dňa 7.7.2011, s obsahom predložených faktúr, ktorými bola vyúčtovaná cena poskytnutých telekomunikačných služieb a s obsahom Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických telekomunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. a zistil tento skutkový stav:

Žalobca ako spoločnosť poskytujúca verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej mobilnej siete Orange Slovensko, a.s. uzavrela so žalovaným dňa 29.3.2011 zmluvu o pripojení, Dodatok k zmluve o pripojení, s prílohou č. 1 Dodatku k zmluve zo dňa 16.3.2011 a dňa 28.3.2011 ďalšiu zmluvu o pripojení M. XXXXXXXX s Dodatkom zo dňa 28.3.2011 a prílohou č. 1 Dodatku k zmluve zo dňa 16.3.2011. V týchto zmluvách o pripojení sa žalobca zaviazal v zmysle ustanovenia § 43 Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách poskytovať žalovanému telekomunikačné služby poskytované žalobcom prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. Vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré umožňovali využívať žalobcom poskytované telekomunikačné služby a k SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX.

Žalobca tvrdil, že žalovaný riadne a včas doposiaľ nezaplatil v celom rozsahu cenu za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od mesiaca marec 2011 až júna 2011, a dlhuje ešte žalobcovi celkom sumu 387,40 eur.

O výške žalovaných pohľadávok, pokiaľ ide o vyúčtovanú cenu poskytnutých telekomunikačných služieb predložil žalobca spolu so žalobou listinné dôkazy, a to faktúru číslo XXXXXXXXXXXX na sumu 149,84 eur, faktúru č. XXXXXXXXXXXX, splatnú 1.6.2011 na sumu 2,33 eur, faktúru č. XXXXXXXXXXXX, splatnú 1.6.2011 na sumu 27,94 eur, faktúru č. XXXXXXXXXXXX, splatnú 1.6.2011 na sumu 130,24 eur, faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 3,98 eur, splatnú 1.7.2011, faktúru č. XXXXXXXXXXXX, na sumu 12,98 eur, splatnú 1.7.2011.

Predmetom konania je nárok žalobcu vyplývajúci zo zmlúv o pripojení uzavretých so žalovaným, pričom zmluva o pripojení nie je upravený typ zmluvy v Občianskom alebo Obchodnom zákonníku a je upravená v zákone, a to zákon č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, v čase uzavretia zmluvy to bol zákon č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách a ktorá je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou.

Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z.z. / prechodných ustanovení/ zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z., o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení zo dňa 27.10.2010, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 citovaného zákona, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) citovaného zákona podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) citovaného zákona, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 591 Občianskeho zákonníka Ak nie je dohodnuté inak ani ak to nie je obvyklé, sú účastníci povinní plniť bez zbytočného odkladu.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi konania boli uzavreté dve zmluvy o pripojení podľa § 403 a nasl. citovaného zákona, žalovaný si nespĺnil svoje záväzky vyplývajúce mu z týchto zmlúv, v ktorých sa zaviazal riadne a včas zaplatiť cenu poskytnutých telekomunikačných služieb. Bolo preukázané z predložených listinných dôkazov, že žalobca si svoju povinnosť, poskytovať žalovanému telekomunikačné služby počas doby, za ktorú si žalobca uplatňuje cenu telekomunikačných služieb splnil, resp. plnil.

Proti tomu nič nenamietal ani žalovaný. Súd mal preto preukázaný nárok na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb a z toho dôvodu súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 387,40 eur vyhovel.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Žalovaný tým, že si nesplnil riadne a včas svoju povinnosť, zaplatiť cenu poskytnutých telekomunikačných služieb a elektronických služieb, ocitol sa v omeškaní so splnením tejto povinnosti, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr. Žalobca sa domáhal zaplata úroku z omeškania až od 22.7.2011, teda odo dňa nasledujúceho po dni, ktorý určil v pokuse o pokonávku ako lehotu na zaplata tohto dlhu. Teda, až neskôr, kedy uplynuli lehoty splatnosti faktúr. Uplatňuje si úrok z omeškania v sadzbe, ako platila ku dňu omeškania 9,5%, teda v súlade s ustanovením § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009. Súd žalobe aj v tejto časti vyhovel.

Ďalej si žalobca uplatňoval náhradu škody, a to ako rozdiel medzi predajnou cenou, trhovou cenou mobilných telefónov a akciovou cenou 2x156,--eur, spolu vo výške 312,-- eur a ako dôvod uplatneného nároku na náhradu škody uvádza porušenie povinnosti žalovaného, zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť cenu za poskytnuté služby.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu po vykonanom dokazovaní vyhodnotil ako nedôvodnú a preto ju v prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplata škody vo výške 312,-- eur zamietol.

Pokiaľ ide o požadovanú náhradu škody, zo žaloby je zrejmé, že žalobca po tom ako sú mu zamietané žaloby o zaplata zmluvných pokút z dôvodu, že predmetné zmluvné ustanovenia (o dojednaní zmluvnej pokuty) boli súdmi vyhlásené za neprípustné pre ich neprijateľnosť, a že vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplata týchto zmluvných pokút pristúpil k zmene pri uplatňovaní svojich nárokov tak, že už nepožaduje zaplata zmluvných pokút ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných mobilných telefónov a ich akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel pri žalovanému odprodaných telefónoch 2 x 156,-- eur a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovaného.

Žalobca ďalej poukazuje na proklamáciu obsiahnutú v čl. 3. bod 3.7 Dodatku k Zmluve o pripojení podľa ktorého účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatok, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou/ trhovou cenou / a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda/ minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že zaplata tejto škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti z škodu podľa je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a 4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci žalobca ako ten, komu mala byť škoda spôsobená a kto preto niesol dôkazné bremeno nepreukázal už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1 (protiprávny úkon). Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, žalobca nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu dojednanej viazanosti.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len Všeobecné podmienky), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto Všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Všeobecné podmienky ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 bod 2.1 Všeobecných podmienok (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bod 2.6 Všeobecných podmienok zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení ničím nepreukázal. Nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy, ktorými by preukázal ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení niektorým z hore uvedených spôsobov (dohodou; odstúpením; výpoveďou; smrťou alebo zánikom účastníka) ničím nepreukázal a dokonca ani netvrdil, ktorým z uvedených spôsobov a kedy konkrétne malo k takémuto ukončeniu dôjsť, obmedzil sa len na všeobecné konštatovanie, že žalovaný „porušil základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti“. Za takých okolností neprichádza do úvahy iný záver ako ten, že platné ukončenie zmluvy so žalovaným preukázané nebolo a teda treba mať za to, že žalovaný svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti uvedenú v Dodatku (24 mesiacov odo dňa uzavretia Dodatku) splnil na čom nič nemení, že v jednej z faktúr bol účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie ako faktický, nie právny úkon nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy, čím nie je daný už predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza, že podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Podľa § 442 ods.1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Občiansky zákonník pojem skutočnej škody a ušlého zisku nedefinuje. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu v snahe získať zákazníkov tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo

možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdrží dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nespĺnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu v časti požadovanej náhrady škody vo výške 312,-- vyhovieť nemohol a v tejto časti ju zamietol. Zároveň zamietol súd žalobu aj v časti požadovaných úrokov z omeškania z tejto sumy, pretože pokiaľ nie je preukázané právo na zaplatenie uvedenej sumy, nemožno priznať ani právo na zaplatenie úrokov z omeškania.

Z uvedených dôvodov súd žalobe v časti, kde sa žalobca domáhal náhrady škody žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o námietku vedľajšieho účastníka, že zmluva nebola platne uzavretá, pokiaľ ide o predaj mobilných telefónov, že nemôže považovať za platne uzavretú z dôvodu neprijateľných podmienok, nekalá obchodná praktika spočívajúca v tom, že porušil zákaz viazania predaja tovaru na poskytnutie služby. Súd uvádza, že nemožno sa stotožniť s tvrdením vedľajšieho účastníka, žeby žalobca nepredával samostatne mobilné telefóny a žeby ich predával len spolu s uzatváraním zmlúv o pripojení. Preto súd túto námietku nepovažoval za dôvodnú.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p. Účastníci mali vo veci pomerný úspech. Úspech žalobcu predstavoval 387,40 eur t.j. 55,40 %, úspech žalovaného 312,-- eur t.j. 44,60 %. Po odrátaní úspechu žalovaného a úspechu žalobcu vznikol nárok žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 10,80 % . Trovy konania žalobcu pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku zo žaloby, ktorý žalobca zaplatil vo výške 41,50 eur , pomeru 10,80 % zodpovedá tak sume vo výške 4,48 eur.

O trovách vedľajšieho účastníka bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku (§ 151 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho

posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.).